

ԵՐԵՎԱՆԻ ՊԵՏԱԿԱՆ ՀԱՍՏԱՏՄԱՆ
ԻԶԵՎԱՆԻ ՄԱՍՆԱՁՅՈՒՂ

ԱԿՈՒՆՔ

ԳԻՏԱԿԱՆ ՀՈԴՎԱԾՆԵՐԻ ԺՈՂՈՎԱԾՈՒ

ԹԻՎ 4 (20)

ԵՐԵՎԱՆ 2018
ԵՊՀ ՀՐԱՏԱՐԱԿՉՈՒԹՅՈՒՆ

ԳԼԽԱՎՈՐ ԽՄԲԱԳԻՌ՝

ԱՇՈՏ ՆԵՐՍԻ ՍՅԱՆ - պատմական գիտությունների դռկտոր, պրոֆեսոր
ԽՄԲԱԳՐԱԿԱՆ ԽՈՐՀՈՒԹՅ

Ասատրյան Ա. Գ. - արվեստագիտության դռկտոր, պրոֆեսոր
Գասպարյան Ս. Ք. - քանասիրական գիտությունների դռկտոր, պրոֆեսոր
Դերձյան Հ. Ս. - իրավագիտության դռկտոր, պրոֆեսոր
Զաքարյան Ս. Ա. - փիլիսոփայական գիտությունների դռկտոր, պրոֆեսոր,
Ղարիբյան Գ. Ա. - տնտեսագիտության դռկտոր, պրոֆեսոր, ՀՀ ԳԱԱ
թղթակից անդամ

Մանուչարյան Հ. Գ. - քաղաքագիտության դռկտոր, պրոֆեսոր
Մինասյան Է. Գ. - պատմական գիտությունների դռկտոր, պրոֆեսոր
Միքայելյան Ս. Վ. - տնտեսագիտության դռկտոր, պրոֆեսոր
Միքայելյան Վ. Հ. - հոգեբանական գիտությունների դռկտոր, դոցենտ
Մուրադյան Ս. Պ. - քանասիրական գիտությունների դռկտոր, պրոֆեսոր
Նահապետյան Ռ. Ա. - պատմական գիտությունների դռկտոր, պրոֆեսոր

**Ակունք. Գիտական հոդվածների ժողովածու/Խմբ. խորհուրդ՝ Ս.Ա. Առաքելյան և
ուրիշ; Գլխ. խմբ.՝ Ս.Ա. Ներսիսյան - Եր.: ԵՊՀ հրատ., 2018թ. - 238 էջ:**

YEREVAN STATE UNIVERSITY
IJEVAN BRANCH

A K U N Q

COLLECTION OF SCIENTIFIC ARTICLES

NUMBER 4 (20)

YEREVAN 2018

YSU PUBLISHING HOUSE

EDITOR-IN-CHIEF

ASHOT NERSISYAN - doctor of historical sciences, professor

EDITORIAL COUNCIL

Asatryan A. G. - doctor of art, professor

Derdzyan H. M. - doctor of law, professor

Gasparyan S. K. - doctor of philological sciences, professor

Gharibyan G. A. - doctor of economic sciences, professor, associate member of
NAS, RA

Manucharyan H. G. - doctor of political science, professor

Minasyan E. G. - doctor of historical sciences, professor

Mikaelyan M. V. - doctor of economic sciences, professor

Mikaelyan V. H. - doctor of psychological science, professor

Muradyan S. P. - doctor of philological sciences, professor

Nahapetyan R. A. - doctor of historical sciences, professor

Zakaryan S. A. - doctor of philosophy, professor

Akunq. Collection of Scientific Articles/Editorial Board - S. A. Arakelyan and others; Editor – in – chief - A. A. Nersisyan. - Yerevan; YSU Publishing House, 2018 – 238 pages.

ԱՍՏԻՃԱՆԱՎՈՐՈՒՄԸ ՎԱՀԱՆ ՏԵՐՅԱՆԻ «ՄԹՆՇԱՂԻ ԱՆՈՒՐՁՆԵՐ» ԲԱՆԱՏԵՂԾԱԿԱՆ ՇԱՐՔՈՒՄ ՄԵՐԻ ՀՈՎՃԱՆՆԻՑԱՆ

Գեղարվեստական ոճի խնդիրը իրականության գեղագիտական վերաբուժությունն է, հետեաբար «գրականության մեջ իրականության տևանելի, պատկերավոր արտացոլումը, որը հենված է հուզական ընկալման վրա, առանձնահատուկ պահանջներ է արտացոլում լեզվի նկատմամբ»¹: Այս խմասով լեզվում հատուկ կարևորություն են ստանում պատկերավորման այն միջոցները, որոնց օգնությամբ հնարավոր է դառնում առավել գունեղ ներկայացնել պատկերվող կյանքի առարկաներն ու երևույթները: «Պատկերավորման ու արտահայտչական միջոցների օգնությամբ, – գրում է Ա. Մարությանը, – գրողը ոչ միայն իրական ու շոշափելի է դարձնում մտքի առարկան, ընթերցողի երևակայության մեջ առաջ է բերում համապատասխան մտապատկերներ՝ ազդելով նրա երևակայության վրա, այլև նկարագրվող երևույթը դարձնում է վառ ու տպավորիչ, ուժեղացնում բանաստեղծական խոսքի հուզական ներգործությունը»²:

Լեզվի պատկերավորման միջոցները սովորաբար բաժանվում են երկու խմբի՝ այլաբերություններ (տրոպ) և բանադարձումներ (ֆիգուրա): «Այլաբերությունները բառային միավորներ են, որոնք կառուցվում են բառերի ու բառակապակցությունների միջոցով, իսկ բանադարձումներն ավելի շատ հենվում են շարականական տարրեր կառուցների վրա»³: Ի տարբերություն այլաբերությունների, որոնց դեպքում առաջնայինը բառերի փոխաբերական գործածություններն են, ոճական բանադարձումների դեպքում առաջնայինը ոչ թե բառի փոխաբերական կամ այլաբանական կիրառությունն է, այլ յուրահատուկ հնչերանգը, արտասանական առողանությունը:

Քնարական հերոսի հոգեվիճակն արտացոլող ստեղծագործություններում կարևոր նշանակություն են ստանում պատկերավորման այն միջոցները, որոնց օգնությամբ ուժեղացվում է բանաստեղծության ներգործման գործառույթը, արտահայտչականությունը: Այս առումով հատկապես առանձնանում է Վահան Տերյանի բանաստեղծությունների անդրանիկ շարքը՝ «Մթնշաղի անուրջները», որում բազմաթիվ պատկերավորման միջոցների կողքին կիրառված է նաև աստիճանավորման արտահայտչամիջոցը:

Աստիճանավորումը, ինչպես պատկերավորման մյուս միջոցները, պայմանավորված են լեզվական միջոցների՝ խոսքի բովանդակության

¹ А. Рубайло, Художественные средства языка, Москва, 1961, с. 6.

² Ա. Մարության, Եղիշե Չարենցի շափածոյի լեզվուն ու ոճը, Երևան, 1979, էջ 152:

³ Լ. Եղեկյան, Հայոց լեզվի ոճագիտություն, Երևան, 2003, էջ 333:

նկատմամբ ունեցած հարաբերությամբ: Ասել է թէ՝ ոչ միայն պատկերավորման միջոցները, այլև լեզվական բոլոր իրողությունները գնահատվում և արժնորդում են բովանդակության ու դրա լեզվական արտահայտության համապատասխանության հայեցակետով: Հետևաբար պատկերավորման միջոցների ուսումնասիրությունը ինքնանպատակ չէ: ուղղված է խոսքարվեստի էական կողմերի բացահայտմանը:

Աստիճանավորումը ոճական հնար է, շարահյուսական դարձույթ, որի դեպքում բառերի հաջորդական դասավորությամբ ընդգծվում են նկարագրվող առարկայի կամ երևույթի աստիճանական գարգացումը, սաստկացումը, որը գնալով ուժեղացնում է տվյալ արտահայտության, խոսքի իմաստը⁴: Այլ կերպ ասած՝ աստիճանավորումը համանիշ բառերի գուգաղրումն է իմաստի ուժեղացման կամ թուլացման եղանակով, և տարբերակվում է բարձրացող ու իջնող աստիճանավորում:

Բարձրացող աստիճանավորումը խոսքի այնպիսի կառուցվածք է, երբ յուրաքանչյուր հաջորդող արտահայտություն կամ դարձված ավելի հագեցած է իմաստով, ավելի ուժգին և արտահայտիչ է, քան նախորդը, բառերի դասավորումը իմաստի, արտահայտչության և հնչերանգի ուժեղացման կարգով⁵, իսկ իջնող աստիճանավորումը բարձրացողի հակառակ երևույթն է, երբ տվյալ արտահայտության մեջ բառերը դասավորվում են իմաստի, արտահայտչության, հնչերանգի թուլացման եղանակով:

Տերյանի՝ ‘Մթնշաղի անորջներ’ շարքում աստիճանավորումը լայն կիրառություն ունի և նպաստում է քնարական հերոսի հովայքերի ու ապրումների արտացոլմանը: Բանաստեղծը, աստիճանավորման միջոցով ստեղծագործական կառուցվածքային կողմը գուգակցելով իմաստայինին, կարողացել է ստեղծել գեղարվեստական բացառիկ պատկերներ: Շատ ստեղծագործություններում ոճական այդ միավորը նույնիսկ պայմանավորում է չափածոյի համար այդքան հատկանշական երաժշտականությունը, խոսքի գեղեցկությունն ու ներդաշնակությունը: Դիտարկենք օրինակներ.

Սոռանա և մոռանա և ամեն ինչ,

Ամենին մոռանալ.

Չըսիրել, չըխորեել, չափասալ –

Հեռանա և... (I, 80)⁶

*Իմաստուն խոսքեր սովորեցի ես,
Որ հրապուրեմ զորությամբ մթին,*

⁴ Տէ՛ս Լ. Եզեկյան, նշվ. աշխ., էջ 365, Է. Զրբացյան, Գրականության տեսություն, Երևան, 1972, էջ 268:

⁵ Ֆ. Խլդարյան, Ոճարանական բառարան, Երևան, 2000, էջ 17:

⁶ Տէ՛ս Վ. Տերյան, Երկերի ժողովածու 4 հատորով, հ. 1, Երևան, 1972: Մեջբերված օրինակներից հետո նշվում են համապատասխան հատորն ու էջը:

*Հոգիդ կախարդեմ ու հմայեմքեզ,
Ինձ այրող հուրը նետեմքո սրտին: (I, 94)*

Առաջին բանաստեղծության մեջ աստիճանավորմանը նպաստում է նաև ձայնավորների ներդաշնակ կրկնությունը, որը հուզական ուժեղ տպավորության և արտաքին երածշտականության ստեղծման յուրահատուկ գործում է դառնում: Զայնավորների արվեստավոր կրկնությամբ, աստիճանավորման միջոցով Տերյանը ոչ միայն առավել բարեկունչ է դարձնում բանաստեղծական խոսքը, այլև արտահայտչամիջոցը հանդես է բերում որպես գեղարվեստական պատկերի կերտման կարևոր բաղադրիչ: Ահա այլ օրինակ՝

*Դու անհոգ նայեցիր իմ վրա
Ու անցար քո խաղով կանացի.
Ես քեզնից դառնացած հեռացա,
Ես քեզնից հեռացա ու լացի... (I, 44)*

*Պայծառ բղձերը ինձ զուր մաշեցին,
Չողօտնեց ինձ ոչ մի արշապույս,
Ինձ լուռ մոռացան, ինձ չիիշեցին,-
Իմ սրտում մեռան սեր, ցնորք ու հույս: (I, 59)*

Դիտարկված բանաստեղծական հատվածներում բարձրացող աստիճանավորումը դրսերպվել է գործողությունների հաջորդական շրթայով՝ ‘նայեցիր և անցար..., հեռացա և լացի’, ‘չողօտնեց, մոռացան, չիիշեցին’:

‘Մթնշադի անուրջներ’ շարքի ստեղծագործություններում առավել տարածված է բարձրացող աստիճանավորումը, որը հիմնականում ստեղծվում է գոյականների կամ բայերի միջոցով, ինչպես օրինակ՝

*Հիշո՞ւմ ես դու ակացիան
Եվ պարտեզը իրիկվա,
Հանդիպումը մայիսյան
Պատանու և աղջկա: (I, 98)*

*Քնքուշ ձեռքերով պաճումիր հոգիս,
Նստիր մահճիս մոտ ու տիսուր երգիր,
Սազերդ փոխիր հոգնատանց կրծքիս
Եվ մեղմ փարատիր սիրտը տարագիր... (I, 65)*

Քնարական հերոսի հոգեվիճակի արտոցովման արտահայտչամիջոցներ են բարձրացող աստիճանավորման օրինակները բանաստեղծական ներքոհիշյալ հատվածներում.

*Ես կգամ, երբ դու կըլինիս տրսում,
Երբ երազները հավետ կըմեռնեն,*

*Չեղքը կրոնեմ, ցավը կրսրոնեմ,
Կրվառեմ ուրիշ լոյսեր քո հոգում... (I, 101)*

Եվ քաղցր է լինել քո կամքի գերին,

Քո չարությունը բարիք համարել.-

Կրծքաբաց ելնել ընդդեմ քո սրին

Եվ այդ մահաբեր ձեռքը համբուրել: (I, 96)

Բանաստեղծը աստիճանավորում է ստեղծում ոչ միայն հոմանիշ բառերի միջոցով, այլև բանաստեղծական հյուսվածքում իմաստային զուգորդություն է ստեղծում հաջորդական գործողություն ցույց տվող տարբեր բառերի միջև։

Տիտուր կժպտաս դու հոգնածորեն,

Ու հոգնածորեն դուռը կրբանաս.-

Մրտիս մուր ցավը անխոս կիմանաս,

Եվ արցունքները հանդարս կըծորեն: (I, 78)

Հաճախ աստիճանավորմամբ կապվում են և տրամաբանական ու հուզական ուժեղ շեշտ ստանում ոչ հոմանիշ բառային միավորները։ Խոսքաշարում ոչ հոմանիշ բառերի միջև իմաստային կապ ստեղծելը Տերյանի ոճի կարևորագույն առանձնահատկություններից մեկն է։ Այս դեպքում, բնականաբար, աստիճանավորման հուզաբարտահայտչական երանգավորումն ավելի ակնհայտ է։

Հեռածավալ անհայտներում պահվուած

Գալիք օրերն անեուն, անտես խավարում.... (I, 30)

Իմ երազները ձեր գիրկն են թռչում,

Բարձր, դեպի վեր, արեգակին մոտ,

Ուր խենք բոցերի խուրձեր դողդոջուն

Հուր դալկանում են երկնում անաղոտ: (I, 75)

Միևնույն խոսքաշարում համատեղ գործածված անհուն-անտես, բարձր-դեպի վեր-արեգակին մոտ բառերը ոճական նպատակադրում ունեն։ Դրանց միջոցով բանաստեղծը ոճական հագեցվածություն, բազմազանություն է հալորդում իր խոսքին, գեղարվեստական պատկերը ստանում է աստիճանական զարգացում, իսկ բանաստեղծության բովանդակությունը ամբողջանում է հոմանշային կապի մեջ գտնվող բառերի ու կապակցությունների իմաստային նրբերանգներով։

Իջնող աստիճանավորումը պայմանավորված է լեզվական միջոցների այնպիսի դասավորությամբ, որոնք իմաստային թուլացում են առաջացնում, ինչպես օրինակ՝

Եվ տանջանք, և բեկում, և թախիծ,

Սև օրեր ես դեռ շատ կտեսնեմ,

Անունդ թող փարոս լինի

Սուտ կյանքի և դառը մահու դեմ: (I, 95)

Ուշագրավ է, որ Տերյանը նույն բանաստեղծության շրջանակներում հաճախ է գուգակցում բարձրացող և իշնող աստիճանավորման հնարավորությունները, ինչպես օրինակ՝

Շողում են, դողում աղմուկով զվարյ,

Անխոս քարանում և նորից խաղում,

Անդունդից ելում, դեմքիս ծիծաղում,

Խուլ շառաջում են, լարում են թակարդ.... (I, 74)

Իշնող աստիճանավորում ստեղծող շողալ-դողալ-անխոս քարանալ բառային գուգորդումներից հետո բանաստեղծը բարձրացող աստիճանավորմամբ քնարական հերոսի հակառակ գործողությունների շղթան է առաջ բերում՝ նորից խաղալ – ենել – ծիծաղել – շառաչել – թակարդ լարել իմաստային նրբերանգներով:

Տերյանի չափածոյի պատկերավորման համակարգում աստիճանավորումը համաշափի դասավորություն չունի, չի ենթարկվում որոշակի կաղապարների: Նմանօրինակ աստիճանավորումները ոչ միայն նպաստում են խոսքի արտահայտ-չականությանը, այլև բազմազանություն են մտցնում խոսքի մեջ Հաճախ աստիճանավորումը պարզապես պայմանավորված է տվյալ ստեղծագործության կառուցվածքային հատկանիշներով, ասել է թե՝ բանաստեղծն այնպես է նկարագրում գործողությունների հաջորդականությունը, որ ստեղծվում է հոյզերի ու ապրումների արտացոլման աստիճանական եղանակ, ինչպես օրինակ՝ ‘Հրաշք աղջիկ’ բանաստեղծության մեջ.

Հրաշք-աղջիկ, զիշերների թագուհի,

Ճառագայթող քո աշքերով դու եկար,

Ուկե բոցով լցրիր հոգին իմ տկար,

Հրաշք աղջիկ, ցնորքների դիցուիկ....

Կախարդ լուսնի հրապուրող շողի պես

Դու ժպտացիր գորգուրանքով սեթներ,

Ազատ սիրտը շղթայեցիր առհավետ,

Հրաշք աղջիկ, դու միշտ հաղթող ու միշտ հեզ: (I, 43)

Աստիճանավորման գործածությունը խոսքը դարձնում է ավելի արտահայտիչ, ավելի վառ, հնարավորություն է ընձեռում տարբեր կողմերից զննելու և նկարագրելու առարկաները, երևույթները, գործողությունները, հատկությունները, մասնավորապես քնարական հերոսի ապրումները:

Տերյանի ստեղծագործություններում աստիճանավորում է ստեղծում նաև տողակզբի կրկնությունը՝ համանման շարահյուսական սկսվածքը: ‘Կրկնության այս տեսակը բնորոշվում է նրանով, որ շարահյուսական որևէ միավոր՝

նախադասություն, բառ, տող և այլն, սկսվում է միևնույն բառով, բառակապակցությամբ⁷: Կրկնվող գործողությունները առաջ են բերում աստիճանավորում: Դիտարկենք օրինակ.

*Ինձ թաղեք, երբ կարմիր վերջապայտն է մարում,
Երբ տիտր զգաներով արեգակը մեռնող
Սարերի արծաթե կատարներն է վառում,
Երբ մժնում կորչում են ծով ու հող...
Ինձ թաղեք, երբ տիտր մթնշաղն է իշխում,
Երբ լոռում են օրվա աղմուկները զվարթ... (I, 37)*

Բոլոր տների սկզբում կրկնվող ինձ թաղեք՝ կապակցությունը առավել ներգործուն է դարձնում կյանքի կարոտով լեցուն բանաստեղծի ողբերգական ապրումները, իսկ երբ դերանվան կրկնությունը ընթերցողի ուշադրությունը բնեուում է աշխարհից ու մարդկանցից հեռանալու տիտոր պահի վրա: Այդպես բանաստեղծը իր խոսքի իմաստային կենտրոնում է պահում մի քանի բառեր և դրանցով սկսելով բանաստեղծական տողերը՝ ներկայացնում է ապրումի աստիճանական զարգացումը: Որպես աստիճանավորման կառուցման միավորներ հանդես են գալիս տարբեր բառեր ու բառակապակցություններ:

Աստիճանավորումը ապրված զգացողությունների շրջանակում ուրվագծում են քնարական հերոսի վիշտն ու կարոտը՝ միաժամանակ նպաստելով չափ ու կշռութիւն գոյացմանը: Ասվածին ներդաշնակում է նաև բառերի հնչյունական կազմը, որը շարունակ փոփոխվում է:

‘Մթնշաղի անուրջներ’ ժողովածուի բանաստեղծություններում աստիճանավորում ստեղծում են նախադասության տարբեր անդամները: Լայն կիրառություն ունի հատկապես ստորոգյալի միջոցով ստեղծվող աստիճանավորումը: Տերյանի հանրահայտ ‘Մթնշաղ’ ստեղծագործության մեջ աստիճանավորում են գոյացնում բազմակի ենթականերն ու ստորոգյալները: Այսպես՝

*Ճկա ոչ մի սահման դնող պայծառ շող,
Աղմուկի բեռ, մարդկային դեմք սիրս մաշող-
Ճիվանդ սիրտը չի սրտնջում, չի ցավում
Որպես երազ մոռացումի անձավում...: (I, 67)*

Շատ հազվադեպ, բայց աստիճանավորման ստեղծմանը նպաստում է նաև նպատակի պարագան: Ահա մեկ հատված ‘Սիրահարվածը’ բանաստեղծությունից,

*Խենթացած բերից այս չար մենության
Ես դուրս եմ վազում քեզ որոնելու,
Տեսնելու ցոլքը դեռ հեռվից-հեռու*

⁷ Ա. Պապոյան, Չափածոյի լեզվական արվեստի հարցեր, Երևան, 1976, էջ 88:

ԵՎ ԽԱԿԵԼՈՒ ՔԵզ ՍՄՎԵՐԻ ՆՄԱՆ: (I, 93)

Խենթ կարուաից տառապող քնարական հերոսը հոգնել է՝ չար մենության խենթացած բերից՝ և իր սիրո համար հանգրվան է որոնում: Մենակությունը հաղթահարելու համար վազում է փողոց, կանգնում սիրելիի դռան առաջ, հետո փախչում՝ օրիներգելով ու փառաբանելով նրան: Բանաստեծությունում իշխող տրամադրությունը, գործողությունների ընթացքը արտահայտվում են աստիճանականությամբ կապված իրողություններ՝ տեսնել, որոնել ու հսկել:

Տերյանի ստեղծագործությունների լեզվի շարահյուսական համակարգի քննությունը ցույց է տալիս, որ աստիճանավորումը հաճախված է նաև բարդ համադասական նախադասություններում՝ իրենց իմաստային ու կապակցական բազմաբնույթ արտահայտություններով, կառուցվածքային ինքնատիպ լուծումներով: Բանաստեղծի խոսքարվեստում հաճախադեպ են նաև ենթակա, որոշիչ ուղիղ խնդիր, ժամանակի պարագա կախյալ նախադասությամբ կապակցություններում դրսորվող աստիճանավորման օրինակները: Ահա աստիճանավորման օրինակ ժամանակի պարագա կախյալ նախադասությամբ կապակցություններից բաղադրված բանաստեղծական հատվածում.

Ինձ թաղեք, երբ տիսուր մթնշաղն է իջնում,

Երբ լոռում են օրվա աղմուկները զվարթ,

Երբ շողերն են մեռնում, ծաղիկները – ննջում,

Երբ մթնում կորչում են լեռ ու արտ... (I, 37)

Ուշագրավ են նաև շղթայական կերպով իրար հաջորդող որոշչային այն կառուցները, որոնցում մի քանի կախյալ նախադասություններից յուրաքանչյուրը գերադասի առանձին անդամի է լրացնում, ինչպես՝ ‘*Չո աչքերի խորությունը իրդե-հավառ, Ուր վառված են մուր ցանկության ջահեր անխոս. Քո ժայիտը թունու ծաղկանց բույրի նըման, Որ տիրաբար արքեցնելով մահ է բերում...*’ (I, 85), *Ճառագայթներ, որ շողացին ու չըկան, Մշնջաղի ուրվագծեր նրբահյուս. կյանք, հեռվում անհայտ կորած մի հեզ լույս, Որ չի վառում ոչ անցյալը, ոչ ներկան...*’ (I, 30) և այլն:

Հարկ է նկատել, որ Տերյանի ստեղծագործություններին առավելապես բնորոշ են եռանդամ և բազմանդամ աստիճանավորումները, իսկ երկանդամ աստիճանավորումը, որը հիմնականում դրսորվում է բառային և խոսքային հոմանիշների միջոցով, հուզական ազդեցության տեսանկյունից թույլ է, ինչպես օրինակ՝

Թող շուրջս թովի անանց լոռություն,

Թող ինձ չիշեն, թող ինձ մոռանան: (I, 64)

Հացող ամպերի միզում անսահման

Թոշնեցին, անցան...

Անձրևն անընդհատ

Մաղում է վիստ թաղումի կոծով,-

Տիուր, հուսահատ...: (I, 61)

Տերյանի շափածոյի երաժշտականության գաղտնիքը ոչ միայն հնչյունական ոճավորման, աստիճանավորման, պատերավորման մյուս միջոցների, այլև բառերի ձիշտ ընտրության, անթերի ոդրմական ընթացքի, հանգավորման և տողերի ներդաշնակության մեջ է: Այլ կերպ ասած՝ բանաստեղծի քնարերգության երաժշտականությունը վերաբերում է ոչ միայն տերյանական նրբագեղ լեզվին, այլև գեղարվեստական մարմնավորում ստացած զգացումների ու տրամադրությունների եռթյանը: Այս առումով ուշագրավ է ներքոհիշյալ օրինակում առկա աստիճանավորման դեպքը.

Տարիներ, տարիներ կրսահեն,

Կըմեռնեն երազները բոլոր -

Քո պատկերը անեղծ կրպահեմ

Օրերում անհաստատ ու մողոր: (I, 95)

Բանաստեղծությունն ու երաժշտությունը միաձուլվել են և մեզ են ներկայանում մի ամբողջության մեջ: Սա է իսկական երաժշտականությունը, որը հնչյունների ուժով, համապատասխան բառերի առկայությամբ ստիպում է կերտել բանաստեղծական հրաշագեղ պատկեր: Բացի տողերի հանգային վերջավորություններից և ա ձայնավորի առձայնությից, որն ուղղակի բխում է մեր լեզվի հնչյունային կազմի առանձնահատկություններից, որից հնչյունական նմանություններ չկան դիտարկված օրինակում: Բանաստեղծության անվիճակի երաժշտականությունը պայմանավորված է լեզվական ու ոդրմական բոլոր միավորների, այդ թվում՝ աստիճանավորման յուրօրինակությամբ:

Տերյանի բանաստեղծական խոսքի երաժշտականության ստեղծման կարևոր գործոններից մեկն էլ նմանահունչ բառերի կրկնությամբ կազմված աստիճանավորումն է: Փոքրածավալ բանաստեղծություններում նույնիսկ բառի 3-4 անգամ կրկնելն արդեն նպաստում է չափ ու կշռույթի ուժեղացմանը՝ գոյացնելով առձայնույթ կամ բաղաձայնույթ: Ըստ Ա. Զաքարյանի՝ ‘նշանակած հատկանիշի թելադրանքով է, որ արդեն սովորական դարձած ավանդությամբ Տերյանի բանաստեղծությունները համարվել ու համարվում են մեղմօրոր երգեր⁸: Բանաստեղծի ավելի քան 100 ստեղծագործությունների հիման վրա երգահանները հիասքանչ մեղեդիներ են ստեղծել⁹:

Ճիշտ է ասված՝ ‘բանաստեղծությունը սերում է երգից, որի մեղեդին միշտ հուզական է: Անշատվելով մեղեդուց և վերածվելով բառի ինքնուրույն արվեստի՝ չափածոն պահպանել է երաժշտականության մի շարք հատկանիշներ¹⁰:’

⁸ Ա. Զաքարյան, Գրական արձագանքներ և հուշեր, Երևան, 1985, էջ 217:

⁹ Տե՛ս Վահան Տերյանը երաժշտության մեջ (տեղեկատու), Երևան, 2008, Ռ. Դավթյան, Վահան Տերյանի պոեզիան երաժշտության մեջ, Երևան, 2007:

¹⁰ Յ. Խոլշևնիկով, Основы стиховедения: Русское стихосложение, Ленинград, 1972, с. 75.

Բանալի բառեր – աստիճանավորում, բարձրացող աստիճանավորում, իշնող աստիճանավորում, պատկերավորման միջոց, ոճական հնար, շարահյուսական դարձույթ, «Մթնշաղի անուրջներ», խոսքարվեստ, երաժշտականություն:

Մերի Հովհաննիսյան, Աստիճանավորումը Վահան Տերյանի «Մթնշաղի անուրջներ» բանաստեղծական շարրում – Զափածոյի հնյունական հարստությանը հասուլ նշանակություն տվող Վահան Տերյանն իր անգերազանցելի տեղն ունի աստիճանավորում ստեղծելու գործում: Աստիճանավորումը բանաստեղծի պոեզիայում ստեղծվում է բայերի, գոյականների միջոցով: Ոճական արժեքով առանձնանում է հատկապես միակազմ նախադասություններում հանդես եկող աստիճանավորումը: Վ. Տերյանի ստեղծագործություններում աստիճանավորումը նպաստում է գեղարվեստական կոնկրետ խնդիրների լուծմանը և բանաստեղծի ոճը հատկանշող լեզվական միավոր է:

Мери Оганнисян, Градация в сборнике стихов Вахана Терьянна «Грёзы сумерек» – Вахан Терьянн, который придавал особое значение богатству мелодичности стихотворений, имеет свое непревзойденное место в деле создания градации. Градация в сборнике стихов «Грёзы сумерек» создается посредством вербальных и субстантивных средств. Своей стилистической ценностью выделяются образцы градации, выступающие в односоставных предложениях. Градация в произведениях Терьянна способствует решению конкретных художественных проблем и является языковой единицей, охарактеризующей стиль поэта.

Meri Hovhannisyan, The phenomenon of gradation in the series of poems “Twilight Dreams” by Vahan Teryan – Vahan Teryan, who has always attached great importance to the phonetic richness of poetry, played a unique role in the creation of gradation. The phenomenon of gradation in the series of poems “Twilight Dreams” is created through verb and noun phrases. The examples of gradations found in mononuclear sentences stand out with their particular stylistic value. In Teryan's poems, gradation serves as a basis for the solution of specific artistic issues and is a linguistic unit characterizing the style of the poet.

ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ՑԱՆԿ

1. Դավթյան Ռ., Վահան Տերյանի պոեզիան երաժշտության մեջ, Երևան, 2007:
2. Եղեկյան Լ., Հայոց լեզվի ոճագիտություն, Երևան, 2003:
3. Խլդարյան Ֆ., Ոճաբանական բառարան, Երևան, 2000:

4. Զաքարյան Ա., Գրական արձագանքներ և հուշեր, Երևան, 1985:
5. Մարության Ա., Եղիշե Չարենցի շափածոյի լեզուն ու ոճը, Երևան, 1979:
6. Պապոյան, Չափածոյի լեզվական արվեստի հարցեր, Երևան, 1976:
7. Ջրբաշյան Է., Գրականության տեսություն, Երևան, 1972:
8. Վահան Տերյանը երաժշտության մեջ (տեղեկատու), Երևան, 2008:
9. Տերյան Վ., Երկերի ժողովածու 4 հատորով, հ. 1, Երևան, 1972:
10. Рубайло А., Художественные средства языка, Москва, 1961.
- 11.Холшевников В., Основы стиховедения: Русское стихосложение, Ленинград, 1972.

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹՅՈՒՆ

ՊԱՏՄԱԳԻՏՈՒԹՅՈՒՆ

ՆԱԹԵԼԱ ԳՐԻԳՈՐՅԱՆ

1921 թ. ՓԵՏՐՎԱՐՅԱՆ ԱՊԱՏԱՍԲՈՒԹՅԱՆ ՊԱՐՏՈՒԹՅՈՒՆԸ 5

ԲՈՐԻՄ ՂԱԶԱՐՅԱՆ

ՀԱՎԱՔԱԿԱՆ ԱՆՎՏԱՆԳՈՒԹՅԱՆ ՊԱՅՄԱՆԱԳԻՐԸ

ԵՎ ՌԱԶՄԱՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԻՐԱԴՐՈՒԹՅՈՒՆԸ 1

992-2002 ԹՎԱԿԱՆՆԵՐԻՆ 11

ԳՐԱԿԱՆԱԳԻՏՈՒԹՅՈՒՆ ԵՎ ԼԵԶՎԱԲԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

ՄԵԼԻՆԵ ԳԻԼԱՎՅԱՆ, ԶՈՅԱ ՊՈՂՈՍՅԱՆ

ԻՐԱԿԱՆՆ ՈՒ ԵՐԵՎԱԿԱՅԱԿԱՆԸ

ԷԴՈՒԱՐԴ ՄԻԼԵՏՈՆՅԱՆԻ «ՍԱՏԱՆԻ ԿԱՍՈՒՐՁԸ» ՎԵՊՈՒՄ 23

ԶՈՅԱ ՊՈՂՈՍՅԱՆ

ԿՈՐՈՒՍՅԱԼ ԵԶԵՐՔԻ ԿԱՐՈԾԸ ՈՈԼԱՆԴ ՇԱՌՈՅԱՆԻ

ՄԱՍԿԱՊԱՏԱՆԵԿԱՆ ԱՐՁԱԿՈՒՄ 28

ՎԱՀԱՆ ԱՂԱԲԱՔՅԱՆ

ՊԱՏՄՈՒԹՅՈՒՆՆ ՈՒ ՄԵԾ ԱՆՀԱԾԸ Ս. ԽԱՆՉԱԴՅԱՆԻ

«ՎԱՐՔ ՀԱՐԱՑ» ՇԱՐՔՈՒՄ 33

ԲԱԳՐԱՏ ՆԵՐՍԻՒՅԱՆ, ԱՍՅԱ ԴԱՐԲԻՆՅԱՆ

ԳՐԱԿԱՆ ԱՐԵՎԵԼԱՀԱՅԵՐԵՆԻ ԵՎ ԺԱՄԱՆԱԿԱԿԻՑ

ՎՐԱՑԵՐԵՆԻ ՀՈԼՈՎՍԱՆ ՀԱՄԱԿԱՐԳԵՐԻ

ԶՈՒԳԱԴՐԱԿԱՆ ՔԱՆՈՒԹՅԱՆ ԴՐՈՒՅԹՆԵՐ 42

ՄԵՐԻ ՀՈՎՃԱՆԱԿՈՒՅԱՆ

ԱՍՏԻՃԱՆԱՎՈՐՈՒՄԸ ՎԱՀԱՆ ՏԵՐՅԱՆԻ

«ՄԹՆՇԱՂԻ ԱՆՈՒՐՁՆԵՐ» ԲԱՆԱՍԵՂԾԱԿԱՆ ՇԱՐՔՈՒՄ 48

ՀԱՍՏԻԿ ՄՎՐՏՅԱՆ	
ԿԵՆԱՑՆԵՐԻ ԼԵԶՎԱՍՏԱԿՈՒԹԱՅԻՆ ԴՐԱԽՎՈՐՈՒՄՆԵՐԸ.....	58
MYRA KARAPÉTIAN	
LES EXPRESSIONS IMAGÉES EN FRANÇAIS ET EN ARMÉNIEN.....	71
SVETA OHANYAN	
LA RHÉTORIQUE COMME ART DE PERSUASION.....	79
КРИСТИНА АРУТЮНЯН	
СИМВОЛИКА ЦВЕТООБОЗНАЧЕНИЙ "BLUE" И "BROWN" В ПРОИЗВЕДЕНИЯХ АНГЛОЯЗЫЧНЫХ АВТОРОВ И ОСОБЕННОСТИ ИХ ПЕРЕВОДА.....	84
MARKUHI VOSKANYAN	
ROLE OF POLITICAL EUPHEMISMS AND THEIR TRANSLATION STRATEGIES.....	94
ZARUHI ANTONYAN	
THE CONCEPT OF COLOR IN IDIOMATICITY.....	102
ՆԱՐԻՆԵ ԳԱՍՊԱՐՅԱՆ	
ԾՈՂՀԱՎՈՐԱՆՔԻ ԽՈՍՔԱՅԻՆ ԱԿՏԻ ԳՈՐԾԱԲԱՆԱԿԱՆ- ԿԱՌՈՒՑՎԱԾՔԱՅԻՆ ԱՌԱՆՁՆԱՀԱՏԿՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ.....	111
ՏԻՏԵՍԱԳԻՏՈՒԹՅՈՒՆ	
ՀԱՍՏԻԿ ՄԱՐԳԱՐՅԱՆ, ՀՐԱՏ ՂԱՐԱԳՅՈՅՅԱՆ	
ՓՈՔՐ ԵՎ ՄԻՋԻՆ ԶԵԽՆԱՐԿԱՏԻՐՈՒԹՅԱՆ ԷՈՒԹՅՈՒՆԸ ԵՎ ԴԵՐԸ ՏՏԵԾՈՒԹՅԱՆ ՄԵջ.....	120
ՆՈՆՆԱ ԽԱՉԱՏՐՅԱՆ	
ՈՒԽԱՆՈՐԻ ՍՈՑԻԱԼԱԿԱՆ ՄԵԿՈՒՄԱՅՄԱՆ ՀԻՄՆԱԽՄԵՐՆԵՐԸ ՃՅՈԱՌՈՒՍՈՒՅՄԱՆ ՀԱՄԱԿԱՐԳՈՒՄ	131

ՇՈՒՇԱՆ ԶԻՐՈՅԱՆ

ՇՈՒԿԱՅԻ ԱԶԱՏ ՄՐՑԱԿՑՈՒԹՅԱՆ ՀԱԶՈՂ ԱՊԱՀՈՎՄԱՆ
ԳՈՐԾԱՈՒԱԿԱՆ ՆՊԱՏԱԿՆԵՐԻ ԸՆՏՐՈՒԹՅՈՒՆԸ,
ԻՐԱԿԱՆԱՑՈՒՄԸ ԵՎ ԳՆԱՀԱՏՄԱՆ ՀԱՓՈՐՈՇՔՆԵՐԸ.....137

ՀՈԳԵԲԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

ՆԵԼԻ ՀԱՐՈՅԱՆ, ԱՇԽԵՆ ՄԿՈՅԱՆ

ԿԱՌԱՎԱՐՄԱՆ ՈՃԵՐԻ ԵՒ ՀՈԳԵԲԱՆԱԿԱՆ
ՄԿՋԲՈՒՆՔՆԵՐԻ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ՎԵՐԼՈՒԾՈՒԹՅՈՒՆ.....145

ՔԱՂԱՔԱԳԻՏՈՒԹՅՈՒՆ ԵՎ ԻՐԱՎԱԳԻՏՈՒԹՅՈՒՆ

ԱՆԴՐԱԽԿ ԳԵՒՈՐԳՅԱՆ

«ԱԶԳԱՅԻՆ ԱՆՎՏԱՆԳՈՒԹՅՈՒՆ» ՀԱՍԿԱՑՈՒԹՅՈՒՆԸ.
ՊԵՏԱԽԱՎԱԿԱՆ ՀԻՄՔԵՐԸ ԵՎ ՀԱՅԱՍՏԱՆԱՆ
ԱՌԱՋՆԱՀԱՏԿՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ.....152

ՎԱՀԵ ԱՂԱՍԻՐՅԱՆ

ԲԱՌԱԿԱԶՈՒԹՅԱՆ ՈՒՍՈՒՄՆԱՍԻՐՄԱՆ ՊՐԱԿՏԻԿԱՆ
ԱՐԴԻ ՏԱՐՐԱԿԱՆ ԴՊՐՈՑՈՒՄ.....168

ՎԱԼԻ ԱԾՐՅԱՆ

ЗАРУБЕЖНЫЕ МОДЕЛИ МЕСТНОГО САМОУПРАВЛЕНИЯ
В КОНТЕКСТЕ РЕШЕНИЯ ЗАДАЧ ОБЕСПЕЧЕНИЯ
ЖИЗНEDЕЯТЕЛЬНОСТИ И РАЗВИТИЯ
ТЕРРИТОРИАЛЬНОЙ ОБЩИНЫ.....178

ԵՎГԵНИЯ ԳՅԱՆԴՋՈՒՄՅԱՆ

ПРАВОВЫЕ ПРОБЛЕМЫ ОПРЕДЕЛЕНИЯ ПРИЗНАКОВ
ОГРАНИЧЕННЫХ ВЕЩНЫХ ПРАВ РА.....185

ՈՒՍՈՒՄՆԱՍԻՐՈՂԱԿԱՆ

ԱՄԱԼՅԱ ՔՈՉՈՐՅԱՆ

ՀԵՔԻԱԹԻ ԺԱՆՐԸ ԴԱՍԻՐԸ ԴԱՍԻՐԱԿՉՈՒԿԱՆ ՆՇԱՆԱԿՈՒԹՅՈՒՆԸ
ՈՒՍՈՒՑՄԱՆ ՄԵԹՈԴՆԵՐԸ ՀԱՆՐԱԿՐԹԱԿԱՆ

ԴՊՐՈՑԻ 5-ՐԴ ԴԱՍԱՐԱՆՈՒՄ.....	192
ՄԻՐԱՆՈՒՇ ՂՈԽՅԱՆ	
ԸՆԹԵՐՑԱՆՈՒԹՅԱՆ ՀԱՏՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ԶԱՐԳԱՑՈՒՄԸ	
ՍՈՒՇԵՂ ԳԱԼՇՈՅԱՆԻ	
«ԿՈՌԻՆԿ» ՊԱՏՄՎԱԾՔԻ ՕՐԻՆԱԿՈՎ.....	197
ՆՈՒՏԵ ՀՈՎՄԵՓՅԱՆ	
ԲՆԱՊԱՀՊԱՆԱԿԱՆ ԿՐԹՈՒԹՅԱՆ ԵՎ ԴԱՍԻԱՐԱԿՈՒԹՅԱՆ	
ԱՌԱՋԱՆԱՀԱՏԿՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ ԴՊՐՈՑՈՒՄ.....	203
ՄԱՐԻԵՏԱ ՃԱՂԱՐՅԱՆ, ԷՂԻԿ ԿՅՈՒՐԵՂՅԱՆ,	
ԱՏԵԼԱ ՄԱՆԹԱՇՅԱՆ	
ՈՒՍԱՍՈՂՈՒԹՅԱՆ ԿՈՂՄԻՑ ԲՈՒՀԱԿԱՆ ԿՐԹՈՒԹՅԱՆ ՈՐԱԿԻ	
ԺԱՄԱՆԱԿԱԿԻՑ ԸՆԿԱԼՈՒՄՆԵՐԸ.....	210
ՎԱՐՔ ՄԵԾԱՅ.	220

A K U N Q
COLLECTION OF SCIENTIFIC ARTICLES
NUMBER 4 (20)

Executive editor: A. A. NERSISYAN

Cover and content design: T. V. SARGSYAN

Format: 70x100/16. Size: 15 sheets. Copies: 100.

YSU Publishing House

Yerevan, 0025, Al. Manukyan 1